

Den bedste gave

Gayle Kinney-Cornelius
(Baseret på en virkelig hændelse)

Denne historie fandt sted i USA.

Josiah var begejstret. I dag var fars fødselsdag! Mama satte farverige guirlander op i køkkenet. Hun lavede også en særlig fødselsdagskage.

»Vi bør give ham gaver,« sagde Josiah.

»Ja!« sagde hans lille-søster, Madeline. »Men hvad?«

»Jeg har en ide« Josiah gik hen til skuret. Han tog et par stykker træ og limede dem sammen for at lave en lille bænk.

»Jeg valgte nogle blomster til far fra hans have!« Madeline rakte blomsterne frem. »Tror du, at han kan lide dem?«

Josiah nikkede ja. »Jeg kan ikke vente til, at han ser sine gaver!«

Den eftermiddag sang Josiah og Madeline fødselsdagsang og spiste kage med far.

»Tid til gaver!« sagde Josiah. Han gav far sin gave.

Far pakkede gaven ud. »Wow! Det har du godt nok lavet flot. Tak!« Far gav Josiah et knus.

Så gav Madeline far blomsterne.

»Mange tak skal du have!« Far smilede. »De er smukke«

Snart var det tid til at rydde op.

»Josiah, kan du hjælpe med at rydde af bordet?« spurgte mor.

»Helt sikkert,« sagde Josiah. Han smilede og bar de beskidte tallerkner, bestik og glas hen til vasken.

»Jeg kan også hjælpe,« sagde Madeline.

Far smilede bredt. »Jeg er så glad, når I to hjælper og er søde mod hinanden. Jeg ved, at det også gør Jesus glad. Det er den bedste gave af dem allesammen!«

Senere legede Josiah og Madeline med deres legetøj. Josiah lavede et højt tårn af byggeklodser. Det var næsten lige så højt, som han var! Men så væltede Madeline det.

»Hey!« sagde Josiah. »Du ødelagde mit tårn!« Han tog et stykke legetøj fra Madeline.

»Det er mit!« råbte Madeline.

Far kom over. Han var ikke glad. Han mindede dem om at skiftes til at bruge deres legetøj.

Da far gik, spurgte Josiah: »Så du fars ansigt? Han så meget ked ud af det.«

»Hvorfor var han ked af det?« spurgte Madeline.

»Han sagde, at den bedste gave var, at vi var søde,« sagde Josiah. »Men vi glemte det.«

»Åh.« Madeline så ned i gulvet. »Jeg er ked af, at jeg væltede dit tårn.«

»Det er okay,« sagde Josiah. »Undskyld, at jeg blev vred. Lad os være søde resten af dagen.«

»Men hvad nu, hvis vi glemmer det?« spurgte Madeline.

»Så må vi sige undskyld og prøve igen at være søde,« sagde Josiah.

Josiah og Madeline ryddede klodserne op. Så legede de en ny leg. Da far kom forbi, smilede han.

»Jeg tror, at vi gjorde det!« hviskede Madeline til Josiah. »Vi gav far en god gave!«

Josiah smilede. »Ja, det gjorde vi. Og det er også en gave til Jesus!« ●

Hvordan havde far det, da Josiah var sød mod Madeline?